QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS

MANE DISCUTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORUM,

Die Jovis vigesimâ-nonâ Martii.

M. BERTINO DIEUXIVOYE,

DOCTORE MEDICO,

ET ANTIQUIORE SCHOLARUM MAGISTRO,

PRÆSIDE.

An recens nato, lac recens enixæ matris?

I.

VIX conceptum corpus humanum jam destruitur. Nec instanti diutius vitâ frueretur homo, nisi partes quæ ex ipsius corpore continuò avolant, nutritione restituerentur. Sive hominis primordia in ovo muliebri lateant: Sive illa in maris semine sub vermium specie innatent; hæc eodem, quo Parentis corpus, nutrimento aluntur. Fœtus, post conceptum, in utero matris uberiorem semper in dies nanciscitur alimoniam, non solùm nutritionis, sed & accretionis materiem. Fœtus alimentum, Chylus est: Non sanguis maternus, cui nullus ad fœtum aditus: Liquori verò Lacteo viæ sunt apertæ per vasa scilicet lactea, quæ à Mesenterio ad uterum usque protensa in ejus fundum dehiscunt; ubi extremis placentæ vasis connectuntur. Ex utero ad fœtum nullum alium stillare liquorem præter lacteum, probatur evidenter prægnantium brutorum uteri perscrutatione. Si enim levi manu placentula ab utero disjungatur, fluit tantummodò lacteus liquor. Hic succus placentæ venulas subit, & unà cum sanguine ad fœtum defertur;

Non omnis in nutritionem impenditur ; ſed quod à nutritione ſuperfluum eſt, id tranſpiratione exhalatur, & condenſatum, Amnii liquorem efformat. Ob rariorem cutis fœtus texturam, magiſque proinde perſpirabilem, uberior primis graviditatis temporibus colligitur hic humor ; proximis contrà partui temporibus parcior reperitur, proportione ſervatâ ad fœtum : Eò quòd patentioribus jam aliis viis excipiatur. Hujus humoris fluidior pars renibus, veſicâ & membranâ urinariâ, Allantoidis brutorum vices gerente ſecernitur. Craſſior verò humor ex ventriculi inteſtinorumque glandulis in eorum cavitatem ſtillat. Subalbidus in ventriculo deprehenditur, in inteſtinis, ob admiſtam bilem, niger, qui Meconii nomine deſignatur. Hæc recrementa in nato infante fœcunda ſunt morborum germina, niſi ſtatim ab ortu ex iis liberetur.

II.

QUÆ ad fœtum alimoniam deducebant vaſa, in jam nato infante ab officio ceſſant. Ore novum pabulum ſibi quærit. Sedulò cavendum eſt, ne novus cibus Meconio inquinetur : Providendum quoque ne viſcidiori copioſiorique muco ita fiſtulæ inteſtinalis parietes oblinantur, ut chyli in venas lacteas per poros inteſtinorum tranſitus retardetur aut intercludatur. Si Meconium chylo confuſum cum ſanguine ſemel miſceatur ; craſſiori & fætido ſuo ſulphure, agile & blandum ſanguinis ſulphur deprimit, & ſale acriori ſuccorum dulcedinem corrumpit : Unde ſanguinis craſis turbatur. Non minùs noxia eſt chyli in inteſtinis mora, quâ non mediocriter aceſcit, meconio deinde admiſtus efferveſcit impetuoſiùs, non ſine tormento. Turbida hæc & tetra miſtura, ſi venas lacteas ſubeat, ibique hæreat, præterlabentes ſuccos peſſimè afflat & cogit : Ulteriùs ſi ſerpat in ſanguinem virus illud, noviſſima mala pejora prioribus producit. Ex hâc utrâque causâ in Infantibus morborum Ilias : Lactis acor & coagulatio, Vomitiones, Alvi Profluvia, ventris Tormina, Ingens vermium Luxuries, Meſenterii obſtructiones, Abdominis diſtenſio, Hydrops, Tuſſes, Atrophia, Febres, Motus Spaſmodici, Epilepſia, Lithiaſis, Rachitis, Variolæ, Morbilli, unde fit ut vel præmaturâ morte rapiatur puer, vel miſerrimum ſpiritum trahat.

III.

RECENS natis alendis præſtò eſt Lac in matris uberibus: Chylus eſt cum Lymphâ permiſtus ; Triplici conſtat ſubſtantiâ, Oleosâ quæ Butyrum, Salino-terreſtri quæ Caſeus, & Salino-aquosâ quæ Serum dicitur. Certis tantùm temporibus ad mammas & uterum devehitur. Quibus viis huc deveniat, in muliere adhuc

incertum : Nî per tubulos à ductu Thoracîco ad mammas, & à Mesenterio ad uterum usque protensos deferri supponatur, ut in quibusdam lactantibus brutis observatum est. Prægnationis tempore, raro aliis temporibus, lacte adimplentur mammæ. Ut primùm concepit mulier, ejus succi, maximè lympha, aurâ seminali afflati lentescunt. Humor, quo madent mammæ, jam tum crassior hæret in suis tubulis, quos aliquo cum dolore premit. Exinde vasa uberiori spirituum affluxu tument, & à succis jugiter advenientibus nec facilè commeantibus ultrò distenduntur; hoc modo sternitur via lacti. Lactis indolem variam constituunt diversum genus animalium, diversa eorumdem indoles, nec non alimentorum varietas. Ut puero nullum alimentum convenientius est lacte materno, ita recèns nato nulla aptior medicina est matris Colostro. Est autem Colostrum, Lac aquosum & turbatum, quod statim à partu è mammis diffluit.

IV.

IN recèns nati commoda non leviter peccat, qui ipsi denegat Colostrum, falsâ impuritatis noxiæ opinione deterritus. Blandum est & à naturâ paratum infantibus Eccoproticum alimentum. Sero enim suo tenacem ventriculi mucum, piceumque intestinorum Meconium diluit: Saleque subacri, quo pollet, intestina vellicat, & ad dejectionem sollicitat. Nec solùm alvum repurgat, sed & Mesenterii venas & glandulas expedit à viscidis humoribus quibus infarciuntur; sicque quod intùs læsurum erat, utiliter effunditur, atque liberæ ac mundæ redduntur viæ. Quàm parùm metuit suam culpari pietatem Mater, quæ, naturæ legum oblita, alteri suum infantem nutrici lactandum tam facilè relinquit. Lacti materno nullum par est. Si quando minùs probum sit, couvenientius tamen est infanti, quippe qui jam huic in utero assueverit; *à multo* namque *tempore consueta, etiamsi deteriora fuerint, insuetis minùs turbare solent.* Lac matris pueri succis nutritiis amicè jungitur, ut potè simile. Qui matris ubera sugit, vividior est ut plurimùm, & magis vitalis. Id ostendit Cutis æqualis, nullis aspera maculis, Habitus floridus, Caro firma, atque functionum Integritas. Non adeò felix conditio illius, quem nutrix alit conductitia. Insuetum enim lac, dum sanguini committitur, hunc commovet & perturbat; sanguinis motu alterato, tenelli corporis functiones alterantur, nonnunquam ita pervertuntur, ut infantes vix acceptam vitam statim cum morte commutent: Aut si protrahitur vita, misera est, variis morbis obnoxia. Si alieni lactis novitate sic plectitur infans: quæ non ejus vitium secum trahet mala? Mille aliis modis nocet infanti. Nutricum ægritudines cum lacte abeunt

in infantes : Epilepsia, Arthritis, Phthisis, Scorbutus, Lues venerea, &c. Ipsarum etiam nutricum animi vitia (proh dolor!) Infantibus communicantur. Libidinosa Libidinosum fingit, Iracunda Iracundum, Ebriosa Ebriosum ; quæ vitia toto vitæ decursu vix eluuntur.

V.

PARENS legitimâ de causâ maternas partes adimplere nequit? Tunc summâ diligentiâ advertat, cui munus suum peragendum committat. Nutricem, si fieri potest, recèns enixam eligat; Colostri enim usu non solum puelli viscera purgantur, sed etiam sensim lacti assuescit infans. Cum econtrà, si lac crassius statim exhibeatur, subitaneæ fiunt in teneri corporis liquoribus mutationes, semper periculosæ. Nutrix sit bene morata, animo tranquillo : Non Stolida, non Iracunda, non Ebriosa, non Melancholica, non Salax; sit optimi habitûs, vividi & rosei coloris, nec obesa, nec gracilis, pectoris lati, mammarum mediocrium, quarum papillæ nec longæ nimium, nec crassæ, sed mediocres, quas infans commodè sugere possit; ætatis sit ab anno vicesimo ad tricesimum quintum. Non lusca sit, hujus dentes cariosi non sint, non ejus anhelitus fœteat, nec ullâ mali labe contaminetur. Deest recèns enixa Nutrix? præstò sint lenia medicamenta, quæ Colostri vires æmulentur, qualia sunt Tinctura Cassiæ, Serum lactis, aut similia, identidem in os infantis ingerenda. Nec priùs ad mammas admoveatur puer, quàm meconii pars maxima ex intestinis dejecta fuerit. Primis diebus, non incrassante, non exsiccante cibo, sed refrigerantibus & humectantibus alimentis vescatur nutrix, quibus fluidior fiat chylus: ne nondum in puero satis patentes chyli viæ lacte crassiore obstruantur. Lac eligatur nec nimis crassum, nec tenue, quod ungui impositum, nec nimis hæreat, nec citiùs defluat: colore sit albo, odore grato, sapore dulci. His sic provisis & ordinatis, alienis uberibus infans innoxiè admovebitur.

Ergo recèns nato, lac recèns enixæ matris.

Proponebat Parisiis STEPHANUS FRANCISCUS GEOFFROY, Parisinus, Baccalaureus Medicus, Regiæ scientiarum Academiæ Parisiensis, Regiæque Societatis Londinensis Socius. A. R. S. H. 1703.

Apud Viduam Francisci Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ Typographi.